

ството мъ не ще има край. Такъв святѣйши плодъ ще произведе везсеменната, и пречистата ти утрева; такъв благословенъ синъ ще родишъ ти, о благословена Мати; и ще го родишъ, като останешъ Дѣва като първенъ. И не дѣй сѫ чуди на това, защото истинътъ онзи Богъ, който е направилъ, та да прозамне везъ да сѫ напои Яароновата жезлъ; който е направилъ, та да истече стъдена вода отъ съхъя камъкъ въ простиата, и да сѫ намѣрятъ написаны скрижаликъти на завѣтътъ везъ человѣческа рѣка; той ще тѧ упази Дѣва чиста подиръ рожденіето.

Ты архангелски дѣмки, ако и да извѣстявали радостно благовѣстіе, нѣ при сичко тока въ сърдцето Дѣвино тѣ произвели голѣмо смѣшеніе; нѣ тѧ като мѣдра, и раздѣлна първо үкротѧ сърдцето си отъ страха, (говори Българскій Теофилактъ) „за да вѣде въ безмѣтежіе, и да прѣеме вожіята отъѣтъ; и защото не скла неповѣрала, нѣ искала да узнае начинътъ на работата, рѣкла на Ангелътъ: какъ може да вѣде това? защото азъ не познавамъ мѫжъ.“ Ты о богоиднѣйши дѣше, който носишъ человѣчески образъ, и говоришъ ми повѣче отъ колкото человѣкъ, какъ ми, какъ е възможно да роди Дѣва? какъ е възможно да сѣди съ мене Господъ ли съ мене? Онзи превъшній Богъ, и неописанный, който никога не е ималъ начало, и никога не ще има край, безначаленъ, бесконеченъ: онова пречисто сѫщество, което никога не сѫ е родило, и вѣнатъ живѣе, и никога не оstarѣва; той ли дѣмамъ ще сѫ съедини съ мене смиренна жена, които не съмъ дръгъ освѣнъ една дѣша вкоренена въ смъртно тѣло, голо, име, сѣнка на едно тѣло, което малокременно живѣе, и много страдае, „какъ ще вѣде това? да вѣде съ мене, които съмъ гнило сѣно, съединенъ огнѣтъ на Божеството ли? съ създанието Създателътъ ли? съ една дѣвойка Сънкътъ Божій ли? и онова, което най-покѣче ми смѣщава үмътъ, съваря по-мышленіето ми въ една вездна, е дѣто ми казкашъ: че трѣбва да родиш додѣто съмъ Дѣва; и кой е видѣлъ нѣкога плодъ везъ корень? рожба везъ семе? синъ везъ баща? майка везъ мѫжъ? „Какъ вѣдетъ сиѣ, понѣже мъжа не знаю?“ истлѣвай ми тайнството, о Ангеле; какъ ми начинътъ на това везсеменно зачатіе; „Какъ вѣдетъ сиѣ?“ Не испытай, о Дѣво, начинътъ на тайнството (отговорилъ Ангелътъ); колкото сѫ раздѣлна, толко остава тайно; и колкото сѫ испытка, толко покѣче смѣщава үмътъ; това само ти казвамъ: